

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ Ε.Ε.Λ.Κ.Α

Παροικιακή Λογοτεχνία

ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΤΑΙ Ο ΓΝΩΣΤΟΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΗΣ ΚΩΣΤΑΣ ΡΟΡΡΗΣ

Αυτοί που έφυγαν!

Γιάννης Κατσαράς 1937-2009

Με οδύνη ψυχής και απέραντη θλίψη λάβαμε την είδηση του θανάτου του φίλου λογοτέχνη και ποιητή της Μελβούρνης Γιάννη Κατσαρά.

Ο μεταστάς γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου το 1937 και φοίτησε στην Ανωτάτη Εμπορική σχολή της Θεσσαλονίκης. Το 1965 μετανάστευσε στην Αυστραλία και εγκαταστάθηκε στη Μελβούρνη. Υπήρξε μέλος του Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου Μελβούρνης και του Δ.Σ. του Συνδέσμου Ελλήνων Λογοτεχνών Αυστραλίας.

« Καλό ταξίδι φίλε αγαπητέ και Αλεξανδρειανέ αγέρα μας!

Δροσιάς πνοή, βροχούλας ανάσα στην ξέρα μας,
πολύβουη, γλυκιά Αποκριάς βραδιά και Καθαρή Δευτέρα μας».

Και για να θυμηθούμε λίγο και τον Ουράνη «...τότε οι νεκροί πεθαίνουνε όταν τους λησμονούμε!»

Δεν σε λησμονάνε φίλε Γιάννη ας είναι αιώνια η μνήμη σου και παραθέτουμε δυο δείγματα της μούσας σου για αυτούς που δεν είχαν την τύχη να την γνωρίσουν!

Η γωνιά

Σ' εκείνη τη γωνιά
του δωματίου
καμπάνιζαν σήμαντρα
κι έπαλλε η καρδιά,
εκείνη η γωνιά
αγκάλιασε το μεγαλείο
της φυλής μου
και στον κόρφο της κλείνει
την πληρότητα

-ματόπετρα στον τοίχο
το ταψί
πάνω σ'ένα σεντούκι το κανίσκι
κοντά σ'ένα πιθάρι,
σ'ένα λιθάρι σμιλεμένο
στρογγυλό
και στο παράθυρο του τόπου
μου τ'άπλετο φως
περήφανα λαμπρύνει
εν'ακρογιαλί-

Καμάρονα εκείνη τη γωνιά
με τα απλά στολίδια
που φορούσε
μακάρια εκείνη η γωνιά
που κλείνει,
απ'άκρη σ'άκρη την Ελλάδα!

Εκπρόθεσμα

Η μνήμη ανήμπορη
σε θυμάται επίμονα
και δένει κόμπο
στο λαιμό το παράπονο
γιατί δεν σε ξέχασα
σε πολυχρόνισα
αψηφώντας τα χρόνια
ώσπου,
ανεύθυνα σε διαιώνισα
και το παράπονο
καρτερά αναποφάσιστο πια

δε συνηθίσε όμως
κάπου-κάπου σαν τώρα μανιάζει
και το κάθε τι με βαραίνει
συ όμως,
το φανοστάτη κράτησε ψηλά

η ανταύγεια να φτάνει
ως εμένα
γιατί,
ο χρόνος και η αναβολή
αφίλιωτοι της νοσταλγίας
μου εχθροί
όλο και πιότερο ορθώνονται
μπροστά μου.

Στο αναμεταξύ,
όταν φουντώνει η καρδιά
για μια γουλιά μεράκι

θα έρχομαι όπως και πριν
με το δικό μου τρόπο,
αφήνοντας το όνειρο
να σεργιανά τον πόθο.

ΘΕΑΤΡΟ • ΘΕΑΤΡΟ • ΘΕΑΤΡΟ

Με χαρά πληροφορούμε το θεατρόφιλο κοινό της παροικίας μας ότι το Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας του Σταύρου Οικονομίδη που στεγάζεται στο κτίριο 36 στο 142 ADISSON RD. στο MARRICKVILL ετοιμάζει για παρουσίαση αρχές Σεπτέμβρη το αριστούργημα του Ιάκωβου Καμπανέλλη « Η αυλή των θαυμάτων».

Είναι ένα έργο εμπνευσμένο από τη ζωή των προσφύγων στη μεταπολεμική Αθήνα όπου οι πρόσφυγες

στριμωγμένοι σε παράγκες σε κάποιες μικροσκοπικές αυλίσσες ζούσαν τις χαρές και τις λύπες τους. Μέχρι να'ρθει η πολυκατοικία για να τους σαρώσει...!

Ο Οικονομίδης μας έχει συνηθίσει σε έργα ποιότητας, αρνούμενος να κατέβει στο επίπεδο της πρόστυχης κωμωδίας και του εύκολου γέλιου, πιστός στο αξίωμα των αρχαίων μας προγόνων «...ότι το θέατρο διδάσκει και διδάσκεται», ουδέποτε παίζεται!

Και μιάς και μιλήσαμε για τους αρχαίους μας προγόνους να πούμε ότι το Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας γιορτάζει φέτος 25 χρόνια ζωής και δημιουργίας. Και με τι καλύτερο να γιορτάσει τα 25 του παρά με μια αρχαία τραγωδία, την «ΑΝΤΙΓΟΝΗ» του Σοφοκλή, πριν το τέλος του έτους.

Εκ μέρους της ΕΕΛΚΑ εκφράζουμε τα συγχαρητήρια μας στο Θ.Τ.Α. και στους ακούραστους εργάτες που πλαισιώνουν το Θέατρο και να ευχηθούμε πολύχρονη δημιουργία για το καλό της παροικίας μας!

Σ.Σ. Ο υποφαινόμενος «αιτεί συγνώμην» για την γενειοφόρο του εμφάνιση που τόσους φίλους έχει βάλει σε απορία! Τελικά είναι λόγω θεατρικού ρόλου στο παραπάνω έργο και μετά 'βδελυγμίας' απορρίπτει την προταθείσα δικαιολογία του κ. Θεόδωρη Κωνσταντίνου «...ότι με γυρεύει η αστυνομία»!

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Η ΕΕΛΚΑ δια μέσου της στήλης θα ήθελε να εκφράσει τα πιο θερμά της συλληπητήρια στο μέλος της, γνωστή λογοτέχνηδα και Γραμματέα της ΕΕΛΚΑ κα Πόπη Μαλιάνου για τον πρόσφατο θάνατο του προσφιούς της συζύγου. Ευχόμαστε στην συμπαθή Πόπη και την οικογένειά της, την εξ ύψους παρηγορίαν.

ΑΠΟΔΗΜΟΣ

Προσκηνητής ταξιδεψες
στα παιδικά λημέρια.
Μα ούτε η μάνα ήταν εκεί
ούτ' οι παλιοί οι φίλοι.

Εκείνο πούζησες εσύ
τώρα πια δεν υπάρχει
και κείνο πούναι αληθινό
δεν είναι πια δικό σου.

Αλήθεια αναρωτήθηκες
εσύ που τάχα ανήκεις;
Είναι καιρός να το δεχτείς
να το ομολογήσεις
πως είσαι πια απόδημος
κι όχι ξενιτεμένος.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ